

Kjærligheden.

Kjærlighedens klare kilde
vælger frem af troens grund;
derfor giv os, Jesu milde,
troen nu og allensind,
at vi i din Kjærlighed
mod vor næste bliver ved,
til hans gavn og dig til ære
gjærne vil hans byrder bære.

Kjærlighed er sterk til døden,
Naar den er af ægte art,
alltid virksom, mest i nøden
kommer den med hjælpen snart,
holder sig til Herrens bud
rækker haanden villig ud,
rejser saldne, stifter svage.
Saadan er den alle dage.

Kjærligheden vil ei lyde,
men kun tjene, hvor den kan.
Naar du kalder, vil den lyde,
kommer da først ret i brand.
Græder du, den græder med
Oste jaart i lønlighed.
Men dens maal for dem som græder,
Er for sorg at skjænke glæde.

Kjærligheden altid eier
noget til at dele ud,
og den aldrig ndie veier,
giver, som den fik af Gud.
Har den ikke gods og guld,
er den dog af rigdom fuld.
Blot et smil af Kjærligheden
er endnu vort hjerles eden.

J. Blåttan.

Den Helligaands gjerning.

(Efter Synodens andagsbog.)

Joh. 14, 12—14: Sandelig, sandelig siger jeg eder: Hvo der tror paa mig, han skal og gjøre de gjerninger, som jeg gjør, og han skal gjøre større end disse; thi jeg gaar hen til min fader, og hvad som helst I beder om i mit navn, det vil jeg gjøre, for at faderen maa forherliges ved sønnen. Derjom I beder om noget i mit navn, vil jeg gjøre det.

Hvilken Kjærlighed dog Gud har til

os, at han har hengivet sin søn i døden for os, at vi skal have livet i ham. Det var os, Gud saaledes elskede, der vi var fiender. Vi var under hans vrede, fortjente helvedes evige pine. Sønnen tog paa sig al vor skyld, led forbandelsens kvaler paa korsets træ, at vi skulde vinde himmelen. Skulde ikke en saadan Kjærlighed røre vore hjerter?

Hvilken blindhed, hvilken daarskab og utaknemmelighed at støde den reddende haand bort og styrte i evig fortabelse. Salig er den, som i sin syndeangst flyr til Jesus, trøster sig ved hans retfærdighed og blir toet i Guds søns blod, som renser fra al synd.

Saa mange som han annammede, dem har han givet magt til at vorde Guds børn, dem, som tror paa hans navn.

Menneskens søn, efter at have lidt dødens kvaler, brød gravens lænker, opstod og opfør til det høie og satte sig hos Guds højre haand. Derfra sender han tilligemed faderen os den Helligaand, som gjenføder vore hjerter og lærer os at tro Guds forbarrende Kjærlighed i Kristus Jesus. Thi som en ret talsmand og advokat taler han ikke blot vor sag for den himmelske fader og fremfører vore uundsigelige sække for naadens trone, men han taler ogsaa Guds Kjærligheds sprog til vore hjerter og forklarer Jesus for os, saa vi fatter mere og mere tillid til ham og lærer selv at gaa til faderen og bede i Jesu navn.

Vi er af naturen fattige syndere, som intet eier uden vor synd og vor onde samvittighed. Vi er døde i synd og overtrædelser og formaar intet at gjøre uden det som er ondt i Herrens øine. Se, os er saadan magt og rigdom givet, at vi er blevne Guds børn, den Helligaand bor i os, og hvad vi beder om i Jesu navn, det vil han gjøre. Han siger jo selv: „Mig er givet al magt i himmelen og paa jorden.“

Nu, saa gives der ikke den ting i himmelen eller paa jorden, som en troende sjæl kan bede om i Jesu navn, uden den jo skal gives ham. Guds Kjærlighed, som er udgydt i en troendes hjerte ved den Helligaand, gjør, at han i alt vil underordne sin vilje under Guds vilje, lærer ham at bede i Jesu navn — i tillid til hans fortjeneste og efter hans vilje. Herre, lær os at glæde os i denne rigdom, at bruge denne magt til vor egen og andres frelse.

Store og herlige var de gjerninger Jesus gjorde i sine tjøds dage. De beviser noksom, at han var Guds søn. Men større end disse, siger han, at hans disciple skal gjøre. Ved naadens midler, ordet og sakramenterne, her den Helligaand siden den første pinsefest af alle jordens slægter og timgemaal samlet en menighed af gjenfødte, troende sjæle.

Men til sine redstaber, ved hvem Aanden udretter disse undere i naadens rige, har Jesus udkaaret sine disciple. Dem veileder sandhedens Aand, som er dem givet, til al sandhed. Alt, som de mere og mere klart erkjender sandheden og frigjøres fra alt løgnens bedrag, dygtiggjøres de til at være Aandens villige redstaber i hans helliggjørelses gjerning til andre saldne synderes frigjørelse af satans magt til Guds børns herlige frihed. Naar de da lade Herren vel-signe ordet og give det indgang i hjerterne, da vil han gjøre det, for at faderen maa herliggjøres ved Sønnen.

Hvilken ære for os arme syndere at være Guds medarbeidere, hans redstaber til dyrefjætte sjæles frelse.

Hellige fader, hellige os i din sandhed! Dit ord er sandhed. Amen.

Enten vil du lære for hvert aar, eller gleumme for hvert aar. Manganen er spottet bibelean, som fjender mindre til den end barnet paa julebænken.

Troens svaghed.

En liden gnist er ogsaa en ild. Forsøg det kun, læg lidt kul, blås derpaa, om den ikke vil give ild. En svag tro er ogsaa en tro. Troen er ikke altid en brændende fakkelt, men ofte blot et svagt brændende lys. Lyset lyser ligesaa vel som fakkelen, omend skjönt ikke saa klart.

Troen er det die, hvormed vi ser paa Jesus. Et svagt die er ogsaa et die. Et grædende die er ogsaa et die. Du sidder i taarer og klager: Ak, hvor hjertelig bange jeg er, at jeg ikke kan tro; ak, at jeg dog kunde tro! Mit dyrebare hjerte! Ogsaa den tror, som af hjetet begræder sin forment mangel paa tro; thi saadanne taarer vidner om længsel efter troen.

Gjerne at ville tro, heder for Gud at tro. „Gud er den, som udretter i os baade at ville og udrette efter sit velbehag.“ Derfor kan han ligesaa lidt forsmaa hint, som dette.

Troen er den haand, hvormed vi griber Jesus, som han kommer til os i forjættelsens ord. En bævende haand er ogsaa en haand. Ogsaa den tror, hvis hjerte bæver i livet, naar han skal gribe til og fatte Jesus.

Du siger ofte; O, hvorledes kan jeg trøste mig ved Jesu saar, da jeg skjælver, naar jeg tænker paa mine mange store synder, jeg er ikke den trøst værd! Ogsaa det heder at tro: at gribe Jesus med bævende haand.

Troen er den tunge, hvormed vi smager, hvor venlig Herren er. En svag tunge er ogsaa en tunge. Ogsaa da tror vi, naar vi ikke smager en draabe trøst; thi vor tro grunder sig ikke paa vore følelser, men paa Guds forjættelser.

Troen er den fod, som bærer os til Jesus. En syg fod er ogsaa en fod. Den som kommer langsomt, kommer ogsaa frem. En kristen maa i sin tro ikke se paa, hvorledes, men paa hvad. Hvad holder din tro?

Jesús. Hvorledes holder den ham? Svagelig. Det kommer ikke an her paa, naar den kun holder Jesús.

Gud har lagt saligheden ikke i din griben, men i den du griber, som er skrifthus.

Det er en dobbelt haand, som hjælper mig til himmelen: Min troeshaand griber Jesús og holder sig ved hans fortjeneste. Jesu naades haand griber mig og kommer min svaghed til hjælp. Min griben og holden er lettelig igjen løsgjort; hans griben og holden er desto fastere. Saaledes er jeg paa engang illige svag i mig selv, men sterk i min Jesús.

(Henrik Müller.)

San Francisco.

Et blad af Trinity eng. ev. luth. kirkes historie.

Den 15de april 1906.

Paasteveir, paastestemming, jolskin og blomsterduft, soraar i luften, saaledes oprandt paasteedag 1906 for den engelske lutheriske menighed i San Francisco, den paasteedag, da søndagskolelokalet i menighedens eget kirkehus skulde indvies. Der var jolskin i hjerterne med tak til Gud for den rige naade, at det endelig efter mange aar var lykkedes at naa saa vidt — Hvor ganske anderledes var det ikke at samles her i dette store, luftige lokale end i den lille indelukkede halvørkede sal, der saa længe havde været den unge kjæmpende menigheds forsamlingssted. Alt var her saa nyt og lyst og den overvældende mængde af callaer, der smukkede alteret, spredte jesskjær over det hele. Det nye, lille orgel, der spillede saa fortræffeligt af past. Stenscuds hustru, jendte sine toner blødt og taldende ud, og kirkekor — ja det var vel egentlig første gang, det ret gik op for vennerne, hvilken skat menigheden havde i det kirkekor, der saa trofast havde arbejdet sig fremad. Først her kom stemmerne til sin ret, og den rene og smukke sang var et vidnesbyrd om udholdende arbejde. Og menighedsangsten fyldte det hele rum og bar paa tonernes vinger hjerternes lov og tak frem for Guds trone.

Da pastor Stensrud traadte frem ved den smagfuldt decorerede talerstol, var der en forunderlig stilhed, lidt forskjellig fra den sædvanlige høitidelige stilhed før prædikenens begynder. Nu, om et øieblik, naar presten hævede sin stemme og Guds ord for

første gang skulde forkyndes fra dette sted, nu var man dog kommen et stort skridt videre i arbeidet. Søndag efter søndag skulde man samles her, — det var dog deilig at have taget en liden del i det arbejde, deilig at være med her ved indvielsen af dette de unge lutherernes aandelige hjem. Og paasteveingeliet fandt vei til de modtagelige sind, og efter indvielsen af lokalet, skildtes alle glade og med haab om forøget iver i arbeidet nu, da man havde eget hus. Børnene var saa lykkelige for deres egen søndagskole, og konfirmationen, der efter alles ønske var bleven udsat, skulde nu finde sted en af de første søndage. — Hvor alt dog saa straalende ud!

Den 18de april 1906.

Morgendämring — alt er saa stille og lyst, den store by hviler, ligger saa fredelig der med sine mange nye høie bygninger, sine store fabrikker, de mange vakre kirkespir tegne sig klart mod himmelen, hvor de blegnende stjerner vise, at dagen snart vil komme, dagen med al sin travle færden, — men hvor er det dog lyst nu — San Francisco, Stillehavets sønneperle, hviler i bevidstheden om sin storhed, sin styrke. — Pludselig røres kræfter, naturens kræfter, vakte paa Guds bud, de kræfter, der faar menestet til, trods sin indbildte storhed, at føle sig saa liden, saa hjælpeløs og svag. — — —

Jorden ghyger — Husene svaiver frem og tilbage, mange styrter sammen under frygtelige brag. Skal jorden aabne sig? Skal alle omkomme? I forfærdelse flygter mange ud i det frie. — Og jordssjælvet, der i et par sekunder havde ødelagt, hvad det havde taget aars tid at opbygge. Det kom ikke alene. Den frygtelige ildebrand, der fulgte i samme nu, ødelagde den største del af byen og gjorde tusinder husvilde.

Hver tænkte paa sig og sit, og fra mange lutheriske hjem var tanken stillet til den nye, usuldendte kirke, der stod, hvor rystelsen havde været heftigst.

Var den sunken i grus?

Nei, det smukke spir med korset var der endnu! Megen skade var der skeet, men Gud vilde nok sende hjælp, at den kunde blive udbedret.

Flammerne rasede i uindskrænkter vælde — intet vand at bekjæmpe den med — gade efter gade ødelagdes. Den ene store kirkebygning efter den

anden forlæredes af luerne. Ilden skaanedes intet paa sin vei. Den skandinaviske lutheriske kirke paa Howard street blev et rov for luerne. Vilde den nye engelsk-lutheriske kirke blive staaende? Torsdag den 19de april om aftenen var flammehavet naaet frem til 18de gade til det hjørne, hvor kirken stod — besladiget vel, men skjøn, ah, hvor skjøn i deres øine, der elskede den, som man elsker et barn, man har lidt og kjæmpet for.

Flammerne rasede i huset lige bag ved kirken, der strakte og rakte sig, stilledes opad bagsiden paa kirken, hvor der kun var en træmur.

— Saa, nu havde ilden fat — alt haab var ude — og den trofaste prest, der nys havde seet sit eget hjem synke i flammerne og nu i stor spænding havde staaet og seet luerne trænge sig frem for at ødelægge de mange aars arbejde — han bøiede sit hoved og bad Gud om kraft til med sin lille flok at sige: „Herren gav, Herren tog, Herrens navn være lovet.

Men Herren gav — Herren tog ikke — Herren udtrakke sin haand mod flammerne. —

Deril, og ikke længere! —

Og den usynlige haand udrev kirken af ildhavet. —

Den mørke skygge paa væggen staar som et vidne, at kirken blev reddet ved et under. —

Søndagen efter var alle spredte, der afholdtes ingen samlet gudstjeneste. De to paafølgende søndage samledes man i P. Paulsens hjem, og saa endelig mødtes man atter i søndagskolelokalet. Det var jo ikke saa lige en sag. Forsiden af kirken var spærret, da de løse murstene gjorde adgangen farlig, men man gik bagveien, bandede sig vei over brandtomter og naaede af en improviseret bræddebro ind i søndagskolen. Men maatte den gudstjeneste var endnu rigere, endnu høitideligere end hui straalende paasteedag. Taknemmelige, ydmyge i følelsen af egen ringhed mødtes man, men fulde af haab og tro til Guds naade og bøn om, at den haarde prøvelse maatte blive til velsignelse for kirke og menighed.

Elizabeth Paulsen.

San Francisco, 30te mai 1906.

Gud er altid god.

Presten Licht i Tyskland pleiede ofte at sige: „Gud er god, og han forstaar at gjøre os lykkelig.“

En dag døde hans eneste søn, en vakker, elskelig gut. Begravelsesdagen kom, og kisten sankedes i jorden. En anden prest forreiede jordsættelsen, hvorefter han spurgte faderen, om han havde noget at sige. Mange af hans venner stod omkring graven. „Ja“, sagde han, „jeg skulde gjerne ville sige nogle ord. — Mine venner! Da jeg ingen forger havde, hørte jeg mig ofte sige: „Gud er god, og han forstaar at gjøre os lykkelig.“ Nu, da jeg staar ved min elskede søns grav, kan jeg af hjertet sige: „Gud er god, og han forstaar at gjøre os lykkelige; — men vi maa ofte bie paa hans time.“

Tre dage af Gellerts liv.

(Fra lyst efter „For hjemmet.“)

(Fortsættes.)

„Her har De Deres mands gjeldsbevis, men her ogsaa de tredive daler. Plei Deres syge mand dermed og kjøb brød til Deres børn. Deres gjeld er betalt.“

Han vendte sig til sin bog, slog op det blad, hvor den var indført, og udslattede denne post med et raskt og kraftigt pennestrog.

Derpaa vendte han sig til Gellert og greb med rørelse hans haand.

„Fortræffelige mand,“ sagde han, „De kan ikke blot tale smukt og hjertegribende, men ogsaa handle endnu smukkere. Gud lønne Dem! Men for nogenlunde at gjøre min uret mod den stakkels familie god igjen, saa tilbad mig at bede Dem om at følge med mig hen til denne fattige familie. De skal lære mig at kjende fra en anden jøde!“

Konen stod der som en billedstøtte. Endelig kom der liv i hende. Taarer styrte ud af hendes øine.

„O, nu ser jeg godt,“ udbrød hun, „at den rejsfærdiges bøn formaar meget, naar den er alvorlig! Ak, hr. Meidhardt, tilgiv mig, at jeg har tænkt saa ondt om Dem! Gud velsigne Dem! — Men De,“ sagde hun til Gellert, „De er vor gode engel, som Gud har sendt os til redning, hvorledes kunne vi takke Dem for alt?“

De brød op og traadte snart ind i det brøstfældige hus, hvor et rystende billede af menneskelig elendighed viste sig for dem.

Men som et solglint efter en mørk dag, saaledes virkede konens fortælling paa den syge mand og børnene,

Alle rakte glade sine hænder ud imod velgjørerne, og paa deres tak var der ingen ende. — „Ser du, kjære kone! Herren har bønhørt os! Han være lovet!“ raabte den syge.

Af den gamle Reidhardts sine randt taarer, saaledes greb de armes tak ham. Sikkert talede tröstens ord til den syge, hvilket vederkvægede ham og belivede ham med nyt haab. Han lovede at sende sin ven, lægen, til ham, og Reidhardt bekræftede det.

Reidhardt lod det ikke blive med denue første velgjerning. Han lod skomagerens søn jätte i lære hos en fjæbmand og betalte lærepengene for ham, og for de øvrige børn betalte han skolepengene, gav dem klæder og estergav ganske husleien. Skomageren blev frist igjen, det maa jeg her foreløbig meddele, og Reidhardt hjalp ham op, og han kom i en blomstrende virksomhed. Den gamle blev fea nu af ligesom forandret, og han vedblev at være Sikkertis ven og varmeste beundrer indtil sin død.

Saaledes var det gaaet dagen iforveien, og saaledes havde Sikkert mistet sine tredive daler. Fattigere var han bleven, men i sit indre langt rigere, og i sit lille kammer takkede han den, der havde saaledes velsignet hans ord og hans glerning.

Anden dag (fortsættelse).

Da den lille tykke doktor kom ud af Sikkertis værelse, mødte husets pige ham.

„Vis mig dog hr. professorens brændeforraad!“ sagde han.

Pigen førte ham hen til et vedskur og sagde: „Det ser betændeligt ud, hr. doktor, hvis der ikke snart kommer erstatning!“

„Det gjør intet,“ sagde han hovedrystende, „han maa have en varm stue! Læg dygtigt i!“ Derpaa ilede han hjemad for at berede sin kjære kone den nydelse at læse Sikkertis salme; men saa godt skulde det ikke gaa idag. Neppe böiede han ind i den gade, hvori hans bolig laa, da en fattig kone kom hen til ham.

„Ak, hr. doktor,“ sagde hun, „jeg beder, kom dog med mig hen til min syge mand, hr. professor Sikkert maa have sagt Dem det, og den gamle Reidhardt vil have at jeg skal hente Dem! Det er høist nødvendigt!“

„Allerede igjen den gode Sikkert,“ sagde lægen ved sig selv. „Hvorfra kjender De ham?“ spurgte han derpaa konen.

Da aabnedes konens taknemmelige hjerte, og hun begyndte at fortælle.

„Kom kun med! De kan fortælle det, medens vi gaa,“ brummede doktoren; men mere end engang blev han staaende midt paa gaden og lyttede til konens ord, der dybt greb hans fortræffelige hjerte.

(Fortsættes.)

Sangerstevnet.

Pacific distrikts sangerforbund afholder sin sangerfest i Silvana, Wash., søndag den 1ste juli kl. 3 eftermiddag under synodemødet. Pastor Dale har lovet at gjøre alt muligt for at skaffe plads til dem, som melde sig før 15de juni. — Meld eder da sangere, saa snart som muligt. — Meld eder enten enkeltvis, eller som kor, — i sidste tilfælde meld hvormange damer og hvormange herrer; det vil gjøre det lettere at anstaffe plads. Glem heller ikke at melde med hvilket tog I kommer. Alle, som paa nogen maade kan, maa være i Silvana lørdag forud, saa vi kan have en generalprøve aftenen forud for sangerstevnet. Send ogsaa anmeldelserne til undertegnede med angivelsen af hvert medlems navn, samt den stemme, vedkommende synger. Alle, som vil være med, og som ikke tilhører noget kor, bedes indsende sit navn og den stemme de vil synges. Alle, som endnu ikke har indsendt det schema, der blev alle korene tilsendt, bedes gjøre det straks. Man faar „reduced rate“. (Se herom andetsteds i dette nr.)

Og saa tilslut: Sjör eder al mulig lid for at lære alle sangene godt. Ethvert kor bedes tage med en sang, som kan synges af det kor alene.

Sjör eders bedste — gjør en kraftig strengelse, saa at dette møde kan løbe heldigt af. Kom saa mange som paa nogen maade kan slippe fra. Det vil blive en tur, som I længe vil mindes. Er der noget, som ikke endnu er klart, saa skriv til undertegnede.

Eders for et heldigt stevne

H. N. Stub, formand,

1619 Minor Ave., Seattle, Wash.

Send Pacific Herald en ny abonnent. Bare 50c for et helt aar.

Gud viker vekten.

I en landskole spurgte læreren en dag blandt andet: „Börn hvem har skabt eder?“ Alle svarede: Den kjære Gud.

Men en liden gut omkring 10 aar holdt fremdeles fingeren i veiret.

„Hvad vil du mere?“ spurgte læreren. „Ja, den kjære Gud har velskabt mig, men kun saa stor“ — og der ved afmærkede han i luften et længdemaal paa omkring ½ meter; „det andet“, tilføjede han stolt og freidig, „det andet har jeg selv vokset mig til.“

„Men hvem iblandt eder kan lægge en alen til sin vekt endog han bekynter sig derfor?“ (Matt. 6, 27.)

Pacific Distrikts Prester.

Abberg, O. G., Parkland, Wash.
Blåttan, J.,
bor 175, Rockford, Wash.
Borup, P.,
Cor. N og Pratt Sts., Eureka, Cal.
Bjerke, A. O., 19. og Donovan Sts.,
Bellingham, Wash.
Christensen, M. A.,
125 State St., Ballard, Wash.
Carlsen, P. N. N.,
693-26. St., W. Oakland, Cal.
Dale, J. O., Silvana, Wash.
Eger, Olaf,
933 E. 27. St., Los Angeles, Cal.
Foss, L. C.,
2930 Lombard Ave., Everett, Wash.
Grönsberg, O., 2428 Howard St.,
San Francisco, Cal.
Hagoes, O., 425 E. 10. St.,
Tel.: Scott 2095, Portland, Ore.
Hustvedt, S. B.,
927-34. St., Oakland, Cal.
Harstad, B.,
Tel.: State 64, Parkland, Wash.
Helliison, O. C., Genesee, Idaho.
Holden, O. M.,
W. 6-3. Ave., Spokane, Wash.
Johansen, J., 204 I. St., Fresno, Cal.
Larson, W. A., Livermore, Cal.
Neste, Theo. P.,
3005 Lombard St., Everett, Wash.
Ordal, O. J., 1016 Gladstone St.,
Tel.: Red 711, Bellingham, Wash.
Pedersen, N., Santa Barbara, Cal.
Preus, Ove J. H., 1701 So. J. St.,
Tel.: Black 8542, Tacoma, Wash.
Skattebøl, O., Fern Hill, Wash.
Stub, H. A.,
1619 Minor Ave., Seattle, Wash.
Sørensen, H. W.,
417-29. St., Astoria, Ore.
Stensrud, E. M.,
344-18. St., San Francisco, Cal.
Tjernagel, H. M., Stanwood, Wash.
White, A. O., Silverton, Ore.
Xavier, N. P., Parkland, Wash.

Dr. Louis S. Schreuder
norst Læge og Kirurg.
Kontor: 10-12 Form, 2-4 Eft. 7-8 Eften
KONTOR:
219 PIKE ST., nær 2nd AVENUE
SEATTLE, WASH.
PHONES: MAIN 4498, 7285.

**DRS ROBERTS, DÖRRER
AND BLODGETT**
Dentists
1156 Pacific Avenue, Tacoma, Wash.
Tel. James 1:16

BILLIGT FARM

LAND

For oplysning skriv til
BARBO & HALVORSON,
SUMAS, WASH.

**UNIVERSITY
MEAT MARKET**
A. A. FANGSRUD, Prop.

Dealer in all kinds of
Fresh and Salt Meats
PARKLAND, WASH.

**STUDENT-
SUPPLIES
OF
All Kinds**
**Vaughan & Morrill
Company**
926 Pacific Ave.
TACOMA, - - WASH.

Lien's Pharmacy
Scandinaviske Apothek.
Ole B. Lien. Harry B. Selvig.
DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,
Recepter expederes hurtigt.
Tel. Jan es 141. 1102 Tacoma Ave.

**Sam Crow
House
Furnishing
Company.**

Complet udvalg af

Møbler, ovre og crockery.
225-27-29 RIVERIDE AVE.,
SPOKANE WASH.
Telephone Main 2494.

„Pacific Herald.“

et kristeligt ugeblad, a religious weekly, udgivet af preslekonsferensen for Pacific distrikt af den norske synode ved en komite.

Entered at the post-office at Parkland, Wash., as second-class matter.

Alt vedrørende redaktionen indsendes til pastor D. J. Erdal, Bellingham, Wash.

Alle nyheder, bekendtgørelser og notiser indsendes til pastor Ove J. H. Preus, 1701 So. J St., Tacoma, Wash.

Alt vedrørende dette blads forretning besværes af pastor H. M. Tjernagel.

Breve adreserede „Pacific Herald“, Stanwood, Wash., vil naa ham.

Bladet koster

for aaret.....50 cts
halvaaret.....25 cts
til Norge.....75 cts

Adresse: Stanwood, Washington.

En merkkelig betjendelse.

„Waisenhus Tidende“s redaktør, past. M. Sjerde, tilhørende frikirken, har i no. 11 følgende merkkelige ord i en redaktions artikel:

„Naar man tager i betragtning, at for en 5 a 6 aar tilbage var her lidet eller intet frikirkeagtigt arbejde (nemlig paa vestkysten); kun en frikirkeprest, som da vovede sig til at heise rent slag, osv.“

W. T.s redaktør gjør her den betjendelse, at frikirkens prester før førte ikke rent slag. De var frikirkeprester, men de „vovede ikke at betjende det. Hvad slags kristendom er det vel saadanne prester har, som ikke „vover at heise rent slag? Det er de falske profeter, som kommer i saareklæder, men er indvortes glibende ulve. Jesus siger: „Vogter eder for de falske profeter“ —

Det er saadanue, som „ikke vover at heise rent slag“, der sniger sig ind i andres menigheder. Spørger man dem: „Hvad samfund tilhører du?“ da svarer man gjerne: „Jeg er en kristen.“ „Ja, men hører du ikke til noget samfund“, saa svares gjerne: „Jeg er upartist.“ Med saadanne svar undviger man, og „vover ikke at heise rent slag.“

Megen forargelse og uimodig splittelse er affødt kommet paa mange steder paa denne naade.

Den mand, som ikke vover at heise

det rene slag og derfor farer land og strand over under et fremmed og falsk slag, er alt andet end stiftet at være prest og sjælesørger for menigheden.

Alterens sakramente.

(Af et referat brugt ved et kredsmdr. Indledning og første del af samme findes i et tidligere no. (45) af Herald.)

II.

Sakramentets nytte. Syndernes forladelse.

„Hvad gavner det saaledes at have ådet og drukkit? Det giver disse ord tilkjende: Det gives for eder, og: det udgydes foreder til syndernes forladelse.“

Hvorledes kan den legemlige åden og drukkit udrette saa store ting? At åde og drikke kan uden tvil aldrig udrette det, men disse ord: Det gives for eder og: det udgydes for eder til syndernes forladelse; thi disse ord er i forbindelse med den legemlige åden og drukkit hovedstykket i dette sakramente, og hvo som tror disse ord, han bekommer alt, hvad de tilfører, nemlig syndernes forladelse.

J vor forklaring spørres (573) „Hvad nytte har den troende af at gaa til Herrens bord?“ „De faar syndernes forladelse, livet og den evige salighed.“

„Har da den troende ikke syndernes forladelse, liv og salighed, førend han kommer til Herrens bord? Jo“

„Hvorledes kan da dette tilskrives allerens sakramente?“ „Jo, thi i dette sakramente stiftes det ham tillige med et kraftigt pant derpaa.“

„Hvad er det for et pant og en forsikring, som en troende i dette sakramente faar paa sine synders forladelse?“ „Det er Kristi legeme og blod, ved hvilket synden er forsonet og liv og salighed forhvervet.“

„Hvilket er det allervigtigste, som bør findes hos dem, som gaar til Herrens bord? Troen paa de ord, Jesus siger: Dette er mit legeme, som gives for eder, og: dette er mit blod, som udgydes for eder til syndernes forladelse.“

Vi har lært i vor børnelærdom, at vi faar syndernes forladelse i alterens sakramente. Af selve indstiftelsens ord af Jesu egen mund faar vi denne herlige sandhed. Derfor staar der i den 13de artikel af den Augsburgske Konfession: „Derfor skal sakramentet bruges saaledes, at troen kommer til, som

tror de forjættelser, der rækkes og vises os ved sakramenterne. De fordømmer derfor dem, som lærer, at sakramenterne retfærdiggjør af gjort gerning, men ikke lærer, at der ved sakramenternes brug kræves nogen tro, som tror, at synderne forlades.“ Troen, som tror, at synderne forlades, er en hovedsag. Syndernes forladelse og Kristi legeme og blod som pant og forsikring derpaa er, hvad vi skal søge og hente os i alterens sakramente. „Da nu syndernes forladelse ikke saaledes som Kristi legeme og blod i brødet og vinen kan modtages med munden, men kun med hjertets tro, den være sterk eller svag, er den kun sand og oprigtig, saa er det klart, hjertets tro paa sakramentet og syndernes forladelse kræves for at have nytte og ikke stude af at åde og drikke, hvorvel tro eller vantro har intet at gjøre med sakramentets væsen.“

J alterbogens tiltale til kommunikanterne før indvielsen af brød og vin forekommer dette „til syndernes forladelse“ ikke mindre end 5 gange. Endvidere: „Der næst skal J ogsaa tro af Kristi ord til syndernes forladelse, at Jesus Kristus stifter eder sit legeme og blod til en stadfæstelse paa alle eders synders forladelse.“

Til troens bestyrkelse.

Dette sakramente er ogsaa et bestyrkelsesmiddel, bestemt for den svage tro. Et kraftigere bestyrkelsesmiddel for den svage tro og et større pant paa syndernes forladelse kan ikke gives. Kristi legeme og blod maa være større end al verdens synd, om du havde den. Og Kristus vidste, hvor nødvendigt et saadant bestyrkelsesmiddel var for os. Derfor i den naad, da han blev forraadt, indstiftede han dette sakramente til at styrke troen mod synd, død, dom og djævelen.

Den, som erkjender sakramentets nytte vil ofte bruge det. Den vantro derimod stöder Kristus bort fra sig, misbruger Kristi legeme og blod. Han gjør ikke forskjel paa Herrens legeme og blod, bestyrkes i sin vanteo, hjertet bliver koldt og haardt, synden tager overhaand, han åder og drikker sig selv til døds. Men alterens sakramente er et kjærligheds- og samfunds maaltid. Det skal binde de troende i et nær indbyrdes kjærligheds samfund.

III.

Hvem er værdig til at gaa til Herrens bord, og hvem ikke værdig?

„Hvorledes annammes da dette

sakramente værdig?“ „Det er vel en smuk udvortes stik, at de, som ville annamme dette sakramente, berede sig tilforn med faste; men ret beredt er dog kun den, som tror disse ord: Det gives for eder og det udgydes for eder til syndernes forladelse.“

Den, som ikke tror disse ord, annammer dette sakramente uværdig og aldeles uberedt; thi det ord: For eder, kræver et hjerte, som tror Gud.“

J vor, orklaring spørres, sp. 580: „Hvad er det at tro disse ord?“ „At en bodfærdig sjæl med begjærlig tillid antager og tilegner sig for sin person Kristi syldbestjærelse.“

Det er den bodfærdige sjæl, som er stiftet, værdig at nyde sakramentet. Den som tror paa Jesus Kristus. Den som tror, det er med begjærlig tillid antager og tilegner sig for sin del Kristi syldbestjærelse, det er den, som ved Guds naade er kommen til synderkjendelse, som angreder sin synd, som længes efter fred med Gud. En saadan tager sin tilflugt til Kristus og hans retfærdighed. Kristi blod og retfærdighed er alt, hvad jeg vil smykkes med, dermed jeg kan for Gud bestaa, naar jeg i himlen skal indgaa.“

Den som tror er værdig ikke af sig selv, ikke fordi hans tro er saa stor og sterk, at den gjør ham værdig. Nei, men han er værdig, fordi han er ved troen forenet med Kristus, hans tro være sterk eller svag, ja saa svag, at den kun er en inderlig længsel efter naaden, saa er han ved troen isøt Kristi retfærdighed.

Vi gaar til sakramentet, ikke fordi vi stoler paa vor tro, men fordi vi stoler paa Guds ord og forjættelse. Vi gaar ikke som rene, hellige, men som urene, vanhellige, der trænger syndernes forladelse, vi gaar som svage og strøbelige, der trænger bestyrkelse for troen.

For vi ved Guds naade erkjender os som syndere, syge, blinde, halte, gaar vi til Herrens bord for at blive renset, helbredede, seende, frimodige.

„Gud vær mig syndere naadig.“ „Herre frels os, vi forgaar!“ „Menneskenes søn er kommen for at søge og frelse det fortabte.“ (Luk. 19, 10.)

„Jeg er ikke kommen at kalde retfærdige, men syndere til omvendelse.“ (Mark. 2, 17.)

Salige er de som hungre og tørster efter retfærdighed, thi de skulle mættes. (Mt. 5, 6.)

At disse strifstæder ser vi, at det er den bodfærdige synder, der er værdig. Det er den syge, som tager medicin, ikke den karske. „De karske har ikke læge behov, men de, som har ondt.“

Men alterens sakramente er ikke en saadan medicin, at den helbreder ved at man tager den ind, spølger den, men den er lig en balsam der lægges paa saaret. Hvis du har et saar paa haanden, saa lægger du ikke balsam paa foden, men paa haanden, haor saaret er. Derfor er sakramentet indsat for dem, som kan prøve sig selv.

Jungen synder eller synderinde, ingen forloren søn eller datter, der vender tilbage til faderhuset er usikkert eller uværdig; thi den, som Gud ved lovens ord har bragt til erkendelse af sin synd og nåd, og som i denne sin nåd tager sin tilflugt til Guds naade i Kristus, denne skal netop saa det, han trænger, i nadveren. Syndernes forladelse, liv og salighed, fred, ro, mod og kraft at kæmpe mod synden og seire i Kristus; „Thi jeg formaar alt i Kristus, som gjør mig sterk.“ Ingen synder, som bedrøves over synden er uværdig, en saadan skal ikke blive borte, men komme til nadverbordet. Han skal ikke vente, idet han siger, jeg vil gjøre mig bedre stikket, værdig før jeg gaar. Mere stikket vil du aldrig kunne gjøre dig selv. Du vil med al din stræben, jagen og arbejde kun blive mere og mere stinkende i Guds bine; thi den, som vil forbedre sig selv er selvklod og egenfjærlig. Det er djævelens kunst at holde syndere borte paa den maade, at han faar dem til at tro, at de er for store og uværdige syndere. Hvilket et gjøglespil af ham! Det vilde være det samme som at en syg skulde sige, jeg tør ikke gaa til lægen, jeg maa blive frisk først, da kan jeg kalde ham. Nei, det er medens man er syg, at doktor trænges.

Værdig er derfor enhver synder, der erkender sin synd med bedrøvelse og længter ved Guds naade efter forladelse. Hver den, som bekender af hjertet, jeg arme, fortabte og fordomte synder, og som tror, Jesus Kristus har gjenløst mig, er værdig.

1). Kun døbte kristne. 2). Som har den ælde og forstand, at de kan prøve sig selv. 3). Saadanne om hvem man ikke kan bevise, at de er ukristelige og derfor vilde nyde sakramentet uværdige.

Hvem er ikke værdig?

Hvem bør ikke gaa til alters? Virkelig uværdig og usikkert er den vantro, den ubodfærdige og den egenretfærdige; „thi uden tro er det umuligt at behage Gud“. Hvo som ikke tror, er allerede dømt; „thi han har ikke troet paa Guds enbaarne søns navn“.

1. Vantroen kan optræde paa mange maader. Den kan skjules under hyklermasken, udvortes fromhed, pent ydre liv.

Hemmelige synder, skjodesynder, varesynder kan saaledes have sløvet samvittigheden, at en ikke ved, at han er en vantro. Men kjødets gjerninger, som han gjør, frugten, han bærer, aabenbarer jo tydeligt og klart vantroen.

2. Den ubodfærdige, som ikke vil erkende sin synd, eller som ikke vil omvende sig, ikke vil korsfæste kjødet, er usikkert. „Thi man kan ikke være delagtig i Herrens bord og djævelens bord paa en og samme tid“. (1 Kor. 10, 21.)

3. Egenretfærdige, som ikke vil være syndere, men som tror, at de er hellige, rene, uskyldige osv., er usiktede. Hver den, som er lig hin farijæder i templet, som trøster sig med, at han er bedre end andre eller kanste dermed, at der er dog dem, som er værre end had, en saadan er usikkert.

Der kan ogsaa være troende, som er usiktede at bruge Herrens nadver. Den som enten er for ung til at prøve sig selv, eller den, som ikke har den nødvendige kundskab om sakramentets væsen og nytte, den som ikke tror disse ord: „Det gives for eder og det udgydes for eder til syndernes forladelse“, som ikke tror: dette er mit legeme, enten han nu ligger i falsk læres vildfarelse, eller paa anden maade ikke kan prøve sig selv.

Om dette punkt har vi lært i vor forklaring spørgsmaal 589: Hvilke mennesker gaar uværdige til Herrens bord? De som ikke kender og fortryder sine synder, ikke vender sig hjertelig med tro og tillid til Jesu kristi fortjeneste og ikke har ifinde at ville frygte Gud og stride imod synden.“

Hvad er det at prøve sig selv?

Det er under bøn og betragtning ret at gaa ind i sit eget hjerte, nøie og som for Guds ansigt undersøge sin sjæls tilstand, sit ganske levnet og hele sin kristendom, alene efter Guds ord, loven og evangelium.

Hvilke stykker har et menneske at prøve?

Disse tre stykker: 1) sin anger og bedrøvelse over synden. 2) troen paa Kristus. 3) Det nye forjåt.

Den som ikke angret sin synd, ikke tror paa Kristus, ikke vil stride imod synden, ikke leve et gudeligt liv, er ikke værdig.

IV.

Hvorfor bliver saa mange borte fra nadverbordet?

Vi tror forviist, at mange kristne bliver borte fra nadverbordet, fordi de ikke har den rette erkendelse med henblik til sakramentets væsen og nytte. Derfor saa tror de, at de er for store syndere, de er uværdige. Hvorfor? Tror de ikke? Jo; men de mener, at de har ikke angret sin synd nok, de har ikke ofret nok for Kristus, de maa vente til de har gjort mere af dette. Saadanne staar i uendelig stor fare. Jo længere man bliver borte, des mere ligegyldige bliver man. Er du virkelig angstet for dine synder, føler du med alvor din egen uværdighed, da gaa til nadverbordet med denne synd, der skal du saa den balsom, som læger saaret.

Andre holdes borte, fordi de er ikke villige til at korsfæste kjødet med dets lyst og begjæringer. De vil endnu leve i synden, denne eller hin skjodesynd vil de ikke opgive. Saadanne bør betænke, at „hvert træ, som ikke bærer god frugt, afhugges og kastes i ilden“. (Mat. 7, 19.)

„Vorder efter den hellige, som har kaldt eder, ogsaa I hellige i al omgængelse“.

Andre holder sig borte af hylke ri. De siger: jeg er mig bevidst, at jeg er en synder; jeg er for ærlig til, at jeg skulde ville mene, at jeg har ret til at nyde Herrens legeme og blod. Saadanne hovmoder sig ved sin ydmyghed. Andre vil ikke vide af, at de er syndere og hovmoder sig med sin hellighed.

For den unges vedkommende, den nylig konfirmerede, saa er det vel den overhaandtagende verdslighed, lyst til letindige, syndige fornøielser, som fører dem ind i synd. Saa tør de ikke komme. Lig den forloren søn synker de dybere og dybere uden selv at ane det.

Mange familier ligger i liv og trøtte. Istedetfor at gaa til Gud i sand bod, i anger over synden, søge

kraft mod den i nadveren, bliver de borte og synker dybere ind i synd.

I mange familier er det saa, at kun hustruen gaar; manden er for meget optaget med forretninger, foreninger, politik osv. Han har ikke brug for nadveren. O hvilket et kors for den troende hustru, og hvilken fare for familien. Den mand kan saa se den dag, da hans hjem er åreløst og børnene faldne. Saligheden staar da ialfald paa spil. Du familiefader betänk, hvad du bliver for din familie: Forbandelse for tid og evighed, om du ikke omvender dig.

Mange, mange er komne i dette eler staar i fare for at komme ind i strævet for det nødtørftige for familien. De vil ikke synde, vil ikke fornægte Kristus; men lidt efter lidt drages de af forger og bekymringer ind i denne tids verdslighed. O stans! Hør Jesus: „Søger først Guds rige og hans retfærdighed, saa skulle alle disse ting tillægges dig“.

Spørger presten saadanne, saa svarer gjerne: „Man faar undskyldt os. Det forfømmes. Gud bedre os. Alltid naar vi havde tænkt at gaa til alters, kom der noget iveien“ osv. O, hvilken en fare disse svæver i! Djævelen holder paa at gjøre dem ligegyldige. Snart tabes al lyst og al tro. O Gud se i naade til alle saadanne!

Andre bliver borte, fordi de tror ikke, at det er nødvendigt at gaa. De siger: „Jeg er ligesaa god kristen jeg, som ikke gaar til alters, som de der gaar“. Ja, kenhænde man endog roser sig af at være bedre.

Saadanne bør betænke, at Jesus indsatte dette maaltid i den nat, da han blev forraadt. Det sidste han gjør før sin død er at forordne dette himmelske maaltid for sine disciple, og skulde ikke det være nødvendigt for alle kristne? Jo, for alle er det nødvendigt, og alle kristne burde med glæde og tak bruge det ofte.

V.

Hvor ofte skal vi bruge sakramentet?

Jesus siger ikke hvor mange gange om aaret, vi skal gaa til alters. Men at det skal ske ofte, ser vi af hans ord: Saa ofte som I æde dette brød og drikker denne kalk, forkynnder I Herrens død, indtil han kommer“. Ap. G. 2, 42. 46.

„Men de var varagtige i Apostlernes undervisning og samfundet og brødsbrydelsen og bønnerne. (46) Og de var stadig hver dag sam-

brågtlig i templet og brøde brøddet i hufene og nød maden med fryd og hjertets enfoldighed." Her ser vi, at de første kristne i Jerusalem gik til nadveren hver dag.

I Apostg. 20, 7: „Men paa den første dag i ugen, da disciplene var forsamlede for at bryde brødet, talte Paulus for dem“ osv. Heraf synes at fremgaa, at alterens sakramente var før apostelkristne det store og vigtige i deres Gudstjeneste. De var komne sammen for at bryde brødet den første dag i ugen, paa søndag. Altsaa i Jerusalem daglig, i menighederne ellers i allejald hver søndag. Endvidere ser vi, at de første kristne menigheder ikke gik til alters flokvis, kun endel af menigheden, medens kanste den sidste del sad og saa paa. Nei, men den forsamlede menighed, hele den kristne menighed. Derfor siger Paulus, 1 Kor. 10, 17: „Efterdi de er et brød, er vi mange et legeme; thi vi er alle delagtige i det ene brød.“ 1 Kor. 12, 13: „Og vi har alle faaet at drikke til at være en aand.“ Nu er det ikke saa, at den hele menighed maa gaa til alters en og samme gang. Men det tror vi dog, at det staar ilde til i dette stykke, fordi saa saa benytter nadveren og disse forholdsviis saa sjelden.

- 1). Vi har hørt, at sakramentet er til syndernes forladelse.
- 2). At det er til troens bestyrkelse.
- 3). At det er et kjærligheds maaltid.
- 4). At det er et samfunds maaltid i kommunien.

Disse ting trænger vi ret ofte. Derfor siger Luther: „Saa ser du da, at det ikke er overladt til vor frihed, som om man skulde have lov til at foragte det. Thi de; kalder jeg at foragte naar man lader saa lang tid hengaa, uden at man har nogen forhindring, og dog aldrig begjærer det. Vil du have en saadan frihed, saa tag dig saa megen frihed til, at du ikke er kristen og hverken behøver at tro eller bede; thi dette er ligesaa vel Kristi befaling, som hint.“

Det første, som skal bevåge os til ofte at gaa til nadveren, er Jesu forjættelse om det store herlige, som bliver os til del i det, nemlig syndernes forladelse, hans legeme og blod. Dette er dog mere værdt end al verdens guld, sølv, ære og hertighed. Har vi dette, da bliver alt her i livet til visning. Har vi ikke syndernes

forladelse, da bliver alt i livet til forbandelse. Men dernæst vor store nød. Vor syndenød skal drive os til Kristus. Vor svagheit skal drive os til nadveren for at hente styrke. Ofte skal vi med glæde og tak gaa for at troen kan vokse sig større og stærkere forat vi kan hente kraft mod synden dæden og djævelen. Hente kraft til helliggjørelsens kamp mod djævelen verden og vort eget kjød. Alterens sakramente skal binde de kristne sammen. Styrke dem i kampen, med hverandre og for hverandre, men ogsaa til større og større glæde og frimodighed.

Derfor du, kjære læser, maa erkjende for Guds aasyn, at du ikke kjender din synd og angreer den, som du burde og gjerne vilde, da er dette din nød, da gaa til Herrens bord med den, der skal du saa lægebalsam.

Eller din tro er saa svag og vaklende, saa skynd dig til nadveren med denne nød. Eller din tro bærer ikke de frugter den burde bære, du vokser ikke, som du skulde, da gaa med denne din nød til sakramentet, der skal du saa styrke, mod og standhaftighed. Sjör det ofte. „Kristi Kjærlighed tvinger mig.“

Bort arbejdsfelt.

Tacoma.

Østtidens kvindeforening giver fredag aften den 15de ds. en konjert i kirkeens parlors, som tegner til at blive en succes.

Christ Nelson og Clara Johnson agteviendes lørdag eftermiddag i Vor Frelsers kirke. De har begge mange venner, især inden ungdomsforeningen „Concordia“, som vil være med og ønske dem lykke og velsignelse.

Søndag eftermiddag den 24de ju vil der, hvis det er belejligt for de forskjellige kor, blive fælles øvelse af korene i Ballard, Seattle, Parkland og Tacoma i Vor Frelsers kirke. Lunch vil serveres kl. 1 til saa mange, som de respektive ledere melder til pastor Preus, 1701 So. J St., Tacoma, inden 19de juni.

Ungdomsforeningen „Concordia“ holdt forleden torsdag aften den første 7de juni fest, som har været holdt i Tacoma. De, som foreslod arrangementet, har at være af sit arbejde. Fe-

sten var i alle dele vellykket. Miss Jøfs, miss Stevens, Henry Skramstad og søndagsstolekoret gav alle hyperlig sang og musiknumre tilbedste. Men hovednummeret den aften var pastor M. N. Christensens ypperlige tale over „Alfa Thors gjenfærd“, hvor han viste, at de træk i den norske karakter, som har skabt Thor osv., endnu lever i os, at Thor altsaa gaar igjen hos os, endog i prestegaarden, idet vi norske af naturen er grundige, saamålte, vovelystne osv. Vi har ogsaa onde tilbøjeligheder, saa det er først kristendommen, som ved sin rensende indflydelse har kunnet skabe en virkelig norsk gentleman.

Efter programmets afslutning serverede de unge damer kaffe og leffe.

Miss Carrie Hanson med sin kusine Clara Hanson, som begge har tilbragt det sidste aars tid i Tacoma, reiste sidste fredag aften over „Canadian Pacific“ tilbage til sine respektive hjem i Mayville, N. D. I følge med dem reiste ogsaa miss Linka Preus, som i det forløbne aar har været hos sin broder, pastor Preus, i Tacoma. De har alle vundet sig mange venner her, som ønsker dem velkommen tilbage.

Vor Frelsers menighed holdt onsdag aften den 6te ds. sit aarlige møde. Blandt andet besluttedes at holde en maanedes religionsstole i sommer. En skolekomite til at indsamle penge dertil og sikre sig lærer valgtes.

Komiteen bestaar af følgende tre medlemmer: N. G. Solli, D. G. Storaaeli og J. Scow.

Man enedes ogsaa om at komme sammen — saa mange som mulig — onsdag aften og pynte op rundt kirken.

Seattle.

1½ „fare“ til sangerstevnet.

Prisnedjættelse er opnaaet hos jernbanerne til synodemødet og sangerstevnet i Silvana, Wash., 27de juni til 3die juli. Man kjøber billet en vei og betaler fuld „fare“, saa beder man jernbanens agent om kvittering, der viser, at man har betalt fuld „fare“, saa tager man kvitteringen med sig til Silvana og saar den inderskrivet af Synodens sekretær, da kan man saa billet hjem igjen for ½ „fare“. Glem ikke at saa kvitteringen, da jernbanerne ikke udjen-

der „notice“ til sine agenter i saadanne tilfælde. Denne „reduktion“ gjælder for hele Synodemødet, og for sangerstevnet den 1ste juli.

Toget afgaar fra Seattle kl. 8.30 form. og fra Silvana 7.47 samme aften. (Dette sidste gjælder kun søndag den 1ste juli). Kom saa mange som kan, da vi maa have mindst 50 saadanne kvitteringer („certificates“) for at kunne benytte os af prisnedjættelsen. Dette antal er nu omtrent sikret.

H. N. Stub,

Livermore, Cal.

Onsdag aften den 16de mai afgik mrs. Cecilia Nissen ved døden efter næsten 5 maanedes sygeleie. Af døde var født i Slesvig og blev lidt over 68 aar gammel. Sammen med sin mand kom hun hid for 21 aar siden, og var en af de ældste danske jettlere i Livermore Valley. Mr. Nissen døde knapt 3 aar siden. Af døde efterlader 4 børn, Peter og Niels Nissen, mrs. Joh. Block og mrs. Anders Beyer. Sidstnævnte pleiede moderen under hendes sidste langvarige sygdom. Af døde var, efter alt hvad vi menester kan dømmes, en from kristen og vel hjemme i sin barnelærdom. Begravelsen fandt sted fredag den 18de mai under stor deltagelse. Past. Larson talte paa dansk i huset over 2 Tim. 4, 7. 8. og paa engelsk ved graven.

Det er mod vor vilje, at ovenstaaende er kommet til at ligge over. Vi beder om undskyldning. Med,

Iowa distrikt af den norske synode holdt sit møde i Calmar, Iowa, fra 24de til 30te mai dette aar.

Vort samfunds distrikter pleier at finde tid til behandling af bibelske lærdomme, men mere og mere viser det sig, at andre sager og bestemmelser om kirkelige gjøremaal lægger i den grad beslag paa mødets tid, at læreforhandlinger maa indskrænkes til blot nogle enkelte sessioner. Saaledes gik det i Calmar. Dog fandt man lidt tid til at behandle „om det kristelige liv“ med prof. Mikkelson som referent. Det som man især dvælede ved var, at i familien viser det kristelige liv sig som et kjærlighedsliv i tro, pligt og lydighed. Denne del af en kristens liv er af indgribende betydning for en frugtbringende virksomhed de saa aar et menneske til-

bringer paa jorden, hvorfor ogsaa „Herald“ læsere vil gjøre vel i at forskaffe sig de trykte forhandlinger derom, som snart skal udkomme.

Praktiske beviser paa kristeligt liv gav mødet ved omhyggelige forhandlinger om mange kristelige gjøremaal og bestræbelser for Guds riges udbredelse og hans navns forherligelse. Der blev takket Gud for hans velsignelse og talt til gjensidig opmuntring, til kjærlighed og iver i arbeidet for læreanstalter, barmhjertighedsanstalter og mange missioner blandt nærjagt alle slags folk, først blandt landsmænd paa land og sø, dernæst blandt Indianere, Eskimoere, Negere og Zulucere i Amerika og Afrika.

Der krævedes ogsaa en hel del tid til vedtagelse af enkelte ændringer til samsundets forfatning.

Ifølge formandens indberetning er der i Iowa distrikt et sjæleantal af 32,651 fordelt paa 142 menigheder med 58 prestere. I det forløbne aar var der holdt 4,398 gudstjenester og 7,100 skoledage. Mon dette bliver mere end en skoledag for hvert skolepligtigt barn? I de fleste menigheder holdes en del kristelig skole for børnene, men fast menigheds-skole var der kun paa enkelte stæder. En glimrende undtagelse danner dog Bode, Iowa, hvor vort samsunds menighed sidste aar havde en skole med 3 lærere og 130 børn. Sid mange vilde følge eksemplet!

Portland, Oregon.

Sendte til Massamissionen 1ste juni en stor kasse med klæder. I det store og hele var indholdet godt.

Fra Mrs. Hartman en næsten ny broadcloth overfrak, 5 uldsjorter, 2 underbenklæder, 2 par strømper, 2 sweaters, 2 sæt klæder, en gutteklædning, 2 huer, 1 par vanter, 1 par oversto. Miss Stokke 1.00. Miss L. Lund 4 nye barnehatter, en brugt hat, en ny hat til Mrs. Brevig, 1 ny hat, 2 bunter silkebaand, 3 dusin hattenaaale, 5 stykker silkebaand, 2 stykker tði, 1 ny jaket, 1 bonnet, 1 jaket, 3 barnebenklæder, 2 par suspensers, 2 barnejsjorter, 1 frak, et skjørt, 4 par barneiso, 1 par sto, og en del andre smaa ting. L. Lee 1 sæt underklæder, 1 vest. Mrs. L. Christensen 1 par sto, 4 barnejsjoler, 2 jakets, 1 dres, 1 frak. Miss Gurine Olson 1 jaket, 1 silkewaist, 6 waists, 2 dameklædninger, 1 cape, 1 skjørt. Mrs. M. John-

son 1 jaket, 1 cape, 3 skjorter, 2 frakker, 1 waist, 5 skjorter, 1 par benklæder.

Mrs. D. Mikkelsen, Kello: 1 dres, 1 jaket, 1 skjørt, 1 par strømper.

Mrs. S. Hauglum: 2 guttetrøier, 2 par benklæder

Stina Goodager: 1 jaket.

Signe Høgh: 2 par strømper og garn.

Mrs. Hagoes: 1 „rug“ 11 x 11 fod stor, 8 quilts, 4 fjærpunder, 10 næsten nye blankets, 3 skjorter, 9 barnejsjoler, 8 waists, 5 skjorter, 3 frakker, 4 stykker nyt tði, 4 par benklæder, 2 sweaters, 6 barnejsjorter, 1 klædning uldunderklæder, ny, 2 barnejsjoler, 2 par strømper, en del tði, 1 mackintosh, 4 par barnestrømper, 5 skjorter, 2 par strømper, 4 par slipper, 1 dame regntaabe, og en del andre ting, samt en del legetøi.

Fra Laila Hagoes til Dagny Brevig en ny dukke.

Den kjære Gud lægge sin velsignelse ogsaa til denne gave og oplade hjerterne til at give med glæde og ikke blive trætte!

Bekjendtgjørelser.

Pacific dist. prestekonferens af den norske synode møder, om Gud vil, i Syd Bellingham hos pastor Bjerke, 5te til 11te juli, begge dage inclusive.

O Grønsberg, J. O. Dale, formand, sekretær.

Prestekonferens: De prestere, som agter at overvære prestekonferensen i Syd Bellingham, bedes om at melde sig inden den 20de juni til past. Bjerke, 1818 Donovan Ave., Station N., Bellingham.

Syd Tacoma: Kvindeforeningen møder torsdag eftermiddag den 21de juni hos Mrs. B. Larson, 5610 Cedar St. Alle er venligst indbudne.

Tacoma: Glem ikke sangøvelsen søndag eftermiddag den 24de juni i Vor Frelsers kirke, hjørnet af 17de og 3 St. „A“ St. car.

Skolelæreremødet,

som, ifølge tillysning i sidste nr. af „Herald“, skal holdes den 25de og 26de juni, maa af forstjellige grunde udsættes paa ubestemt tid.

Theo. P. Næste, M. N. Christen, kom.

Oalla: Kvindeforeningen møder mandag den 25de juni hos Mrs. D. F. Carlson. Alle velkomne.

Børnene møder mandag form. kl. 10 og ikke tirsdag som tillyst.

Mandag den 25de: Norsk gudstjeneste form. kl. 11; kvindeforening efterm. hos Mrs. D. F. Carlson; engelsk gudstjeneste om aftenen kl. 8.

Silvana: Kvindeforeningen møder torsdag eftermiddag den 21de juni hos Mrs. M. D. Høvig. Velkommen til mødet.

Synodemøde.

Pacific distrikt af den norske synode møder dette aar i Silvana, Wash., past. Dales kald, fra 27de juni til 4de juli. Forhandlingsgjenstand: „Bønner“. Referent past. Borup. „Daab og konfirmation“. Referent past. Hellesen.

L. G. Fos, formand, D. M. Holden, sekretær.

Synodemøde og sangerfest i Silvana.

De, som ønsker at komme til Pacific distrikt synodemøde og sangerstevne i Silvana, bør melde sig til undertegnede senest inden 15de juni, saa vil der blive sørget for frit logi. Skulde nogen melde sig senere, eller komme uden at melde sig, kan vi ikke love at sørge for dem. Der vil maaske blive taget en liden betaling for middag ved kirken for at dække udgifter, ellers bliver opholdet frit.

J. O. Dale.

Tacoma.

Vor Frelsers evang. luth. kirke af den norske synode, hjørnet af 17de og So. J. Sts., So. K. St. sporvogn. Gudstjeneste hver søndag formiddag kl. 11 og aften kl. 8. Søndags-skole kl. 9:30 form.

Ove J. H. Prens, pastor 1701 So. J. St. Tel.: black 8542.

Seattle.

Zinnaiuels lutheriske kirke af den norske synode, hjørnet af Olive St. og Minor Avenue, Lake Union car.

Gudstjeneste hver søndag formiddag kl. 11 og aften kl. 8.

H. N. Stub, pastbr., 1619 Minor Ave. Tel.: main 7783.

“PACIFIC HEROLD”

er fyldt med.

GODT LÆSESTOF,

ikke med avertissementer. Det koster penge at fylde et blad med

Læsestof,

det bringer ind penge at fylde det med avertissementer.

De fleste blade søger de avertiserendes gunst og gavner mere end læsernes, og saaledes beriger sig selv med penge.

“Pacific Herald”

Søger sine læsers gunst og gavner og haaber at berige dem med ufortrængelige skatte, som møt og rust fordærver.

Send os en eller flere nye abonnenter

PACIFIC HEROLD,
Stanwood, Wash.

Partlandnyheder.

— "The Willing Workers" møder næste søndag den 17de juni hos Clara Skundson.

Alle er velkomne.

— Mrs. Kraabel er nylig kommen tilbage fra Horse Heaven. Hun beretter, at der har været overskydende regn der og at alting ser lovende ud.

— Mr. D. Culton er ansat som jantor og engineer for det kommende aar. Hans tjenestetid begynder den 15de juli. Han skal da begynde med at lægge nye gulv i gangene, trapper m. m., og i det heletaget sætte bygningen i den bedste mulige stand for skolen aabnes den 2den oktober.

— Skolens nye katalog er allerede i trykken og vil blive færdig om en uge eller to. Den indeholder fuldstændige oplysninger om skolen. Den er meget pent udstyret og indeholder mange nye billeder af skolen og dens omgivelser. Den faaes ved at tilskrive bestyreren, prof. N. J. Hong.

— The Willing Workers gjør forberedelser til at fejre en storartet 4de julfest dette aar. Flere komiteer er i arbejde. Der vil blive sørget for et godt og righoldigt program baade formiddag og eftermiddag. Forfriskninger vil blive serveret til rimelig pris. Alle er velkomne.

Mastamissionen.

Fra past. A. D. White 1.50. Ved past. Hellefson fra Mrs. Jngvald Smith 5.00.

N. J. Hong, kasserer.

Til Indremissionen.

Offer i Partland menighed 42.00. Fra Mrs. T. C. Hong 1.00. Ved past. A. D. Bjerke offer ved kirkeindvielsen i Edijon menighed 21.17.

N. J. Hong, kasserer.

Nat.

Nat du ved, om Jesus du som Kristus kjender;
Nat du er, er du hans ven og tro bekjender;
Nat du kan, kan du forjage ret og tro;
Nat du har i ham og hans til sjælere.

Altenburger

Nye Testamente

med fortaler og anmerkninger af Dr. Martin Luther samt med Mag. Veit Dietrichs summarier og Franciscus Bierlings fortaler og slutningsbønner til kapitlerne, med Weimarbibelens forord, indholdsangivelser til St. Jakobs brev og St. Johannes's Nabenbating. Særdeles skiftet til husandagt.

554 sider liden folio.

3 velstbind = = = \$2.00.

3 presjet skindbind = = = \$2.50.

Hellige Betragtninger

af Johan Gerhard. "Se til at faa fat i denne verdensberømte lille andagtsbog, og læs den flittig for dig selv og for dit hus."

212 sider.

3 indbunden = = = \$0.50

3 halv Morocco og guldsnit \$1.25

Populær Symbolik

af Martin Synther. Lutherst veiviser til prøvelse af de forskjellige kirker og religiøse samsfund.

380 sider.

Godt indbunden = = \$1.25

Lutheran Publ. House

Decorah, Iowa.

Visell & Ekberg Indbydelse!

ældste bogfirma i nordvesten.

Stort udvalg af

Norske Bøger, Bibler, Salmebøger, Huspostiller, Skolebøger, nye norske Ordbøger, Fortællingsbøger, m. m.

Daabs- og Vielsesattester.

Wholesale Rates to Dealers, Ministers, Sundayschools and Libraries.

Billetter sælges med alle første classes Linier til og fra Europa. "Drafts" og "Money-orders" til alle steder i Norge

Visell & Ekberg

1808 Pacific Ave. Tacoma, Wash.

Gaa til Hirsch,

Den gamle erfarne Apotheker fra Norge med eders Doktors Recepter samt for norske Familie Mediciner af alle slags — saasom. HOFMANSDRAABER, NAFTADRAABER, RIGABALSOM etc.

Apothekeren er altid villig til at give Raad om ønskes.

Post-Ordres expederes pr. omgaaende.

Adresse:

Hirsch Pharmacy Co.,

1435 1ste Ave. Hj. Pike St., SEATTLE, - - - Wash.

Pacific Lutheran Academy and Business College

gjør ikke fordring paa at være den billigste skole paa vestkysten, men den har sat sig som maal at være den bedste i sit slags. Dens opgave er at give unge mænd og kvinder en grundig uddannelse paa et kristeligt grundlag og saaledes dygtiggjøre dem til et nyttigt virke i livet. Bestyrelsen gaar ud fra, at skolen eksisterer for elevernes skyld, ikke at eleverne eksisterer for skolens skyld. Den sparer derfor ikke paa bekvemhederne, naar det gjælder at ansætte lærere eller anstafte apparater o. s. v., hvoraf eleverne kan høste nytte. I de 11 aar skolen har virket, har den vokset sig ind i forholdene herude, og har saaledes haft bedre anledning end nogen lignende anstalt paa Pacifickysten til at sætte sig ind i, hvilke krav den skandinaviske-amerikanske befolkning herudte stiller til en skole, og hvorledes den paa bedste maade skal kunne tilfredsstille disse krav.

...Skolens Kursus...

Skolen tilbyder seks forskjellige kurser: Preparatory, College Preparatory, Commercial, Music, Shorthand, Normal. Desuden gives der et ekstra kursus for nykommere.

Hvad det koster. Skolepenge, kost, logis, og bøger for ni maanedes beløber sig til omtrent \$150.00. Hjstertimenen begynder den 1ste Oktober, 1906. Skriv efter katalog.

Adresse: N. J. Hong,

Partland, Wash.

Naar De er i Everett, da gjør vor bekvemme Butik til Deres Hovedkvarter.

—Stort Lager af—

Herreflæder og

Udstyrsartikler,

—samt—

Gutteleklæder fra 3 Mar til 19 Mar gamle.

Nigt Udvalg af Tøier altid paa Lager Tilfredshed er vor Garanti.

Enger & Jesdahl,

1618 Hewitt Ave., - Everett, Wash.

Lutherst Pilgrim-Hus

No. 8 State St., New York.

Kæmpe Hus ved det nye Landingssted for Emigranter, Barge Office.

Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Rejsende.

Pastor E. Petersen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Hus og Naar Emigranterne bi med Naad og Daad.

Bolt, som kommer fra Vesten, kører med Belt Line Street car lige til Øren.